

Woensdag 9 juni 1915.

Gisteren omtrent drie uur broeide onweder. Grauwe wolken schoven tevens onheilspellend tegen elkander aan. Een geweldige botsing scheen niet te vermijden. Maar... er rumoerde wat daarboven, eenige groote druppelen vielen en alles beperkte zich weldra tot een korte bui. Na enkele minuten scheen opnieuw de zon en waren de dakpannen opgedroogd. De atmosfeer was een dampbad geworden.

De 8ste juni is de dag van den heiligen medardus patroon-voorzitter van den regen. Van hem zegt het fransch volksgeloof :

"Quand il pleut à la saint
Médard, Il pleut quarante
jours plus tard."

Om drie uur werd de hemel nogmaals log overtoegen. Zou het ditmaal ernstig of weder op een bedrog uitloopen?

Neen, het begon te regenen met geweld, recht naar beneden in stralen, die aan pijlen denken deden.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)